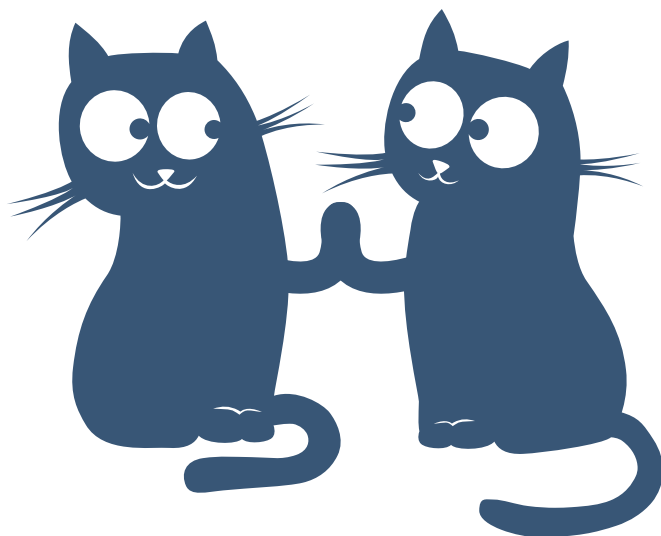


#8 - SĂ FII CU PRIETENII? E PISISUPER!



Fără gașca lui de prieteni și prietene, Charly parcă nu-i el însuși. Și la fel se întâmplă și cu ceilalți din gașcă.

Ei trebuie să facă totul împreună, să-și împărtășească fiecare moment din viață.

E adevărat că ne dezvoltăm datorită prietenilor. Suntem solidari, avem grijă unii de ceilalți. Avem ca o a doua familie, aparținem unui grup, nu suntem niciodată singuri.

Dar acum, când vă vorbesc, Charly, care n-a avut ore după-amiaza asta, se învâрте în cerc, în parc, așteptându-și prietenii.



SĂ AI O GAȘCĂ DE PRIETENI E CEA MAI TARE CHESTIE!

„Pisicile se prefac că sunt domestice dacă știi
că există undeva un castron cu lapte pentru ele.”

Robin Williams

- Salut, Charly!
- Bună, Mister Miau, cum îți merge?
- Super! N-am timp să mă plictisesc!
- Ce norocos ești. Pentru mine, după-amiaza asta e ratată, nu e nimeni, toți ceilalți sunt încă la ore.
- Așa, și?
- Și deci nu știu ce să fac, plictiseală totală.
- Serios? Gata, nu mai ai mâini, nu mai ai picioare, nu mai ai cap, nu mai ești când ceilalți nu sunt aici?
- Ba da, dar vezi tu... Nu-i același lucru să faci chestii de unul singur...
- Să faci parte dintr-o gașcă e genial. Îmi aduc aminte, la un moment dat, în prima casă în care am locuit

împreună cu sora mea, Shann, undeva în Torcieu, o tânără a venit să locuiască împreună cu Stéphane. A aterizat la noi cu o tonă de mobilă și cinci pisici! La început, mie și lui Shann nu prea ne-a convenit să împărțim teritoriul. Dar, până la urmă, ne-am dat seama că e simpatic să umbli așa, în bandă. Pe neașteptate, am preluat noi puterea asupra tuturor celorlalte pisici din comună.

— Șapte pisici ca tine, trebuie să fi fost o adevărată petrecere.

— Nu „ca mine“! Eram cu toții diferiți, fiecare avea stilul, caracterul și dorințele lui. Exista grupul nostru, banda noastră, dar înainte de toate, exista fiecare în parte, cu personalitatea lui, fiecare pisică unică, autonomă și independentă.

— La fel ca gașca mea, ce să mai...

— Nu chiar, Charly! Gașca voastră e super, dar am uneori impresia că ocupă un loc prea important în viețile voastre. Uite, prietenii tăi nu sunt aici și deja nu mai știi ce să te faci fără ei. Nu e cam ciudat? Oare Charly nu mai există dacă nu e cu gașca lui?

— Ba da, dar nu e la fel de amuzant când ești de unul singur.

— Asta depinde. Ție, de exemplu, îți place să cânți la chitară, parcă ai și început să iei lecții de câteva luni, nu?

— Da... Vrei să vii și tu?

— Când ești împreună cu ceilalți nu ai chef sau nu ai timp să exersezi acordurile, mă înșel cumva?

— Doar n-o să-i frec la cap cu acordurile mele, oricum îmi ies jalnic, d-apăi să le audă și alții...

— Și cu toate astea, îți dorești să ajungi să cânti ca un adevărat profesionist.

— Evident.

— Ei, vezi? Eu, dacă aș vrea să devin cel mai bun cățărat în copaci, asta pentru că nu pot cânta la chitară, aș profita de timpul în care sunt singur și am liniște ca să mă antrenez. Ce-ai zice dacă ți-ai aduce chitara ca să-mi arăți pe unde ai ajuns?

— Acum? Aici?

— Și ia spune-mi, îți cam place de Emma, nu-i așa?

— Pfff, ce tot spui acolo?

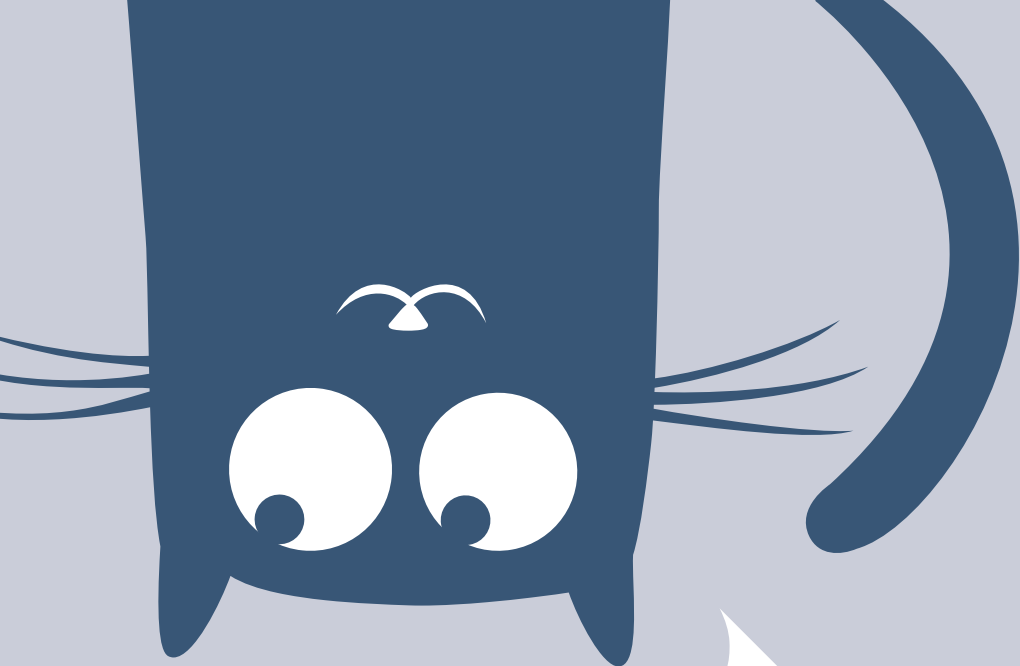
— Haide, am observat cum te uiți la ea...

— Ce legătură are asta cu chitara?

— Să zicem că mi-a venit ideea că, dacă i-ai cânta un fragment din piesa pe care o înveți acum, s-ar putea să-i placă foarte mult. Dar pentru asta va trebui să mai exersezi singur...

Charly a zâmbit și s-a dus acasă să-și ia chitara.





Să-ți împărtășești viața cu o gașcă de prieteni și prietene e ceva grozav, dar nu e totul. Cine îl va învăța pe Charly să cânte la chitară, gașca lui? Nu. Doar el poate face asta. E un lucru personal din viața lui, pe care trebuie să-l cultive pentru a-l putea împărtăși mai apoi cu ceilalți. La fel ca Louise, care are o adevărată pasiune pentru fotbal.

Să-ți urmezi tot timpul gașca și să faci mereu ce fac și ceilalți înseamnă să dai deoparte tot ce poate oferi individualitatea plină de comori a fiecăruia.

Într-o gașcă, fiecare își aduce diferențele, gusturile, pasiunile și le împărtășește cu ceilalți. E ceva ce te poate face mai bogat. Cu toate astea, fiecare are calea lui și trebuie să se dezvolte pe cont propriu. Dacă nu, ce-ai mai putea să le oferi celorlalți? Oare am mai putea exista și în afara părerilor, gusturilor, sfaturilor și gândurilor pe care le schimbăm cu alți oameni?

VERIFICĂ-ȚI PISICUNOȘTINȚELE!

Pisica e in-de-pen-den-tă

Se întâmplă adesea ca un grup să aibă un lider sau o lideră, o persoană care are un pic mai multă influență asupra celorlalți și care dă tonul când vine vorba de modul de funcționare și activitățile făcute la comun. Chiar dacă lucrurile stau așa, asta nu înseamnă că trebuie să accepți totul și să faci întocmai cum ți se zice sau cere. Tu ai propria personalitate, propriile gusturi și dorințe. Poți la fel de bine să le cultivi pentru tine însuți, cum le poți și împărtăși cu grupul tău. Dar să nu uiți niciodată să lucrezi la ceea ce te face pe tine fericit și să transformi asta în ceva plăcut. Să faci parte dintr-o gașcă te ajută să te dezvolti, dar nu trebuie să uiți cine ești tu, ce te definește pe tine. Ia-ți libertatea de a face lucrurile în funcție de tine, nu doar în funcție de ceilalți. Fii ca o pisică, rămâi in-de-pen-dent în tot ce faci, în tot ce gândești. Iar asta merită toată pisiatenția ta!

